

Dosarul nr. 2ra-1856/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecătorul: S. Stratan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: V. Negru, A. Pahopol, A. Bostan

Î N C H E I E R E

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Gestionare a Fondului Locativ nr. 10 din Chișinău în proces de insolvență,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii de Gestionare a Fondului Locativ nr. 10 din Chișinău în proces de insolvență împotriva Dorei Dobрева cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins cererile de apel declarate de către Dora Dobрева și Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

c o n s t a t ă :

La 04 ianuarie 2017, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA „Termoelectrica”) în interesele Întreprinderii de Gestionare a Fondului Locativ nr. 10 din Chișinău în proces de insolvență (în continuare ÎMGFL nr.10 din Chișinău în proces de insolvență), a depus cerere de chemare în judecată împotriva Dorei Dobрева cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 2068,65 lei pentru perioada octombrie 2011 - septembrie 2016 (f.d. 11-12, Vol.I).

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apa caldă nr. 6010 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la reorganizare — SA „Centrala Electrică de Termoficare nr. 2” din Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și ÎMGFL nr.10 din Chișinău, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Reclamanta a punctat că din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 13 decembrie 2016 datoria ÎMGFL nr.10 din Chișinău în proces de insolvență, la consumul de energie termică constituia suma de 16046512,66 lei, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”.

La fel a declarat că, în urma consumului de energie termică, ÎMGFL nr.10 din Chișinău în proces de insolvență a prestat în continuare servicii de gospodărie

comunală, inclusiv energie termică, către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite, iar în caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate este în drept să-i acționeze în judecată pentru încasarea datoriei, și chiar are obligația de a o face pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către consumatorii restanți.

Reclamanta a menționat că, ÎMGFL nr.10 din Chișinău în proces de insolvență nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pârâta pentru încasarea datoriei pentru consumul energiei termice, pe perioada octombrie 2011-septembrie 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată. Astfel, ÎMGFL nr.10 din Chișinău în proces de insolvență a omis exercitarea drepturilor sale, fapt care la plasat în imposibilitate de a se achita pentru datoriile proprii față de SA „Termoelectrica”, ultimul deja riscând a nu-și putea satisface creanța.

Reclamanta a indicat că în conformitate cu art. 598 Cod civil, creditorul care are un interes serios și legitim poate să ia toate măsurile pentru conservarea drepturilor sale. SA „Termoelectrica” pentru a evita consecințe prejudiciabile este în drept de a-și exercita dreptul la înaintarea acțiunii oblice, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 598-599 Cod civil, or SA „Termoelectrica” deține un interes serios și legitim de a conserva creanța ÎMGFL nr.10 din Chișinău în proces de insolvență la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă, deoarece la 13 decembrie 2016, datoria ÎMGFL nr.10 din Chișinău în proces de insolvență la consumul de energie termică constituia suma de 16046512,66 lei.

SA „Termoelectrica” a menționat că, conform informației din Registrul bunurilor imobile, Dora Dobrea este proprietara apartamentului nr. XXXXXX, din str. XXXXXX, mun. XXXXXX, iar în baza contului personal, deschis la ÎMGFL nr.10 din Chișinău în proces de insolvență pe numele pârâtei, ultima a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Reclamanta a indicat că, conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale Dora Dobrea, în perioada octombrie 2011-septembrie 2016, a acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 2068,65 lei pe care nu a achitat-o.

SA „Termoelectrica” a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul Dorei Dobrea datoriei în sumă de 2068,65 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei cu titlu de taxă de stat (f.d.11-12).

Prin hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 10 din Chișinău în proces de insolvență a fost admisă parțial, încasată de la Dora Dobrea în beneficiul ÎMGFL nr.10 din Chișinău în proces de insolvență suma de 1454,14 lei cu titlu de datorie acumulată pentru perioada ianuarie 2014-aprilie 2016. A fost respinsă ca tardivă încasarea datoriei pentru perioada octombrie 2011-decembrie 2013. A fost încasată din contul Dorei

Dobreva în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 270 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii. (f.d. 85-91).

În susținerea soluției date instanța de fond a concluzionat că pretențiile înaintate de SA „Termoelectrica” față de Dora Dobreva în cererea de chemare în judecată sunt întemeiate, însă parțial se încadrează în prevederile legii, motiv din care urmează a fi admisă acțiunea de încasare a datoriei pentru consumul energiei termice doar pe perioada ianuarie 2014-decembrie 2016, și de respins ca tardivă în partea încasării datoriei acumulate în perioada octombrie 2011 – decembrie 2013, or, reclamanta a înaintat-o cu încălcarea termenului de prescripție general de 3 ani, circumstanță invocată de părâtă în cadrul ședinței de judecată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 30 iunie 2017, Dora Dobreva a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 28 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru), solicitând scutirea de la plata taxei de stat, anularea sumei de 2406,80 lei ca neîntemeiată, obligarea SA „Termoelectrica” să-i achite prejudiciul moral cauzat în mărime de 50000 de lei și de a nu-i mai expedia tabela de plată până nu va fi încheiat contractul.

La 13 noiembrie 2017 Dora Dobreva a depus cerere de apel motivată prin care a solicitat anularea sumei de 614,14 lei ca fiind prescrisă, anularea sumei de 1792,29 lei ca neîntemeiată, încasarea din contul SA „Termoelectrica” a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei. Totodată a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat la depunerea apelului, în temeiul art. 85 Cod de procedură civilă.

La 27 iulie 2017, SA „Termoelectrica” a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 28 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru), prin care a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererilor de apel depuse de Dora Dobreva și SA „Termoelectrica” cu acordarea apelanților termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea dovezii achitării taxei de stat în mărime de 187,50 lei în cazul Dorei Dobreva și 202,50 lei și a cererii de apel motivate cu indicare motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază pentru SA „Termoelectrica”.

La 27 noiembrie 2018 Dora Dobreva a depus cerere de apel motivată prin care a solicitat anularea sumelor de 2416,80 lei ca nerezonabilă, 1023,83 lei inclusă în suma precedentă în baza art.267 Cod civil pentru prescripție extinctivă a termenului, încasarea de la SA „Termoelectrica” cu titlu de prejudiciu moral suma de 50000 de lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 202 lei și 5 lei comision bancar.

La 29 noiembrie 2017 SA „Termoelectrica” a prezentat bonul de plată a taxei de stat și cererea de apel motivată prin care a solicitat admiterea solicitărilor inițiale.

În cadrul ședinței de judecată din 13 februarie 2018 ÎMGFL nr. 10 din Chișinău în proces de insolvență a înaintat cerere de alăturare la apelul depus de SA „Termoelectrica” prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel declarată de Dora Dobrevă în partea pretenției de încasare a prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei, din motiv că, apelanta a înaintat o nouă pretenție, neexaminată în prima instanță.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse ca neîntemeiate cererile de apel declarate de Dora Dobrevă și SA „Termoelectrică” și menținută hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

La 05 iulie 2018, iar ulterior la 09 iulie 2018, ÎMGFL nr. 10 din Chișinău în proces de insolvabilitate a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea parțială a hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel, în partea ce ține de respingerea ca fiind tardivă a cerinței de încasare a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 614 lei, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurenta a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond, le consideră neîntemeiate, lipsite de argumentare pertinentă a motivelor de respingere în partea a acțiunii înaintate ca fiind tardive.

La fel a indicat că, consideră concluziile instanțelor ierarhic inferioare nefondate, care reies din neintrarea în esența litigiului adjudecat și interpretarea eronată a prevederilor legale și circumstanțelor cazului.

Recurenta a menționat că, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia aplicată și au aplicat legea care nu trebuia aplicată, dar și au interpretat eronat prevederile legale și circumstanțele cazului, în totalmente au ignorat, nu au constatat circumstanțele importante pentru examinarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 martie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 24 mai 2018, confirmarea despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește, iar recurenta a indicat că a recepționat decizia la 25 mai 2018.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către ÎMGFL nr. 10 din Chișinău în proces de insolvabilitate, la 05 iulie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎMGFL nr. 10 din Chișinău în proces de insolvabilitate în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată

neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice,

respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎMGFL nr. 10 din Chișinău în proces de insolabilitate este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎMGFL nr. 10 din Chișinău în proces de insolabilitate ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 10 din Chișinău în proces de insolabilitate, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean